

D'ARREU

La "Revista de Catalunya", en el número 124 (desembre de 1997), publica una entrevista amb Ramon Amigó i Anglès, vicepresident primer de la Societat d'Onomàstica. L'entrevista fou feta per Joan Tort i Pere Tobaruela el mes de març de 1997 i duu el títol de *El territori a través dels noms. Una conversa amb Ramon Amigó*.

La biografia i la personalitat de Ramon Amigó queden reflectides a grans trets en una part de les respostes que dona a les preguntes dels entrevistadors. Unes paraules sobre l'adolescència i els estudis que va haver de deixar per incorporar-se al món del treball després de la Guerra Civil Espanyola, les activitats professional i excursionista i el mestratge que sobre ell exerciren dos personatges del Camp de Tarragona, Josep Iglésies i Joaquim Santasusagna, amb els quals va col·laborar en la reedició i ampliació de la guia de les muntanyes de Prades. Explica com, per un suggeriment de Josep Iglésies, es va engrescar a fer un recull dels noms de lloc de Reus l'any 1957, treball que, per a ell, fou l'entrada en el camp de l'onomàstica al qual ha dedicat una part molt important dels seus lleures, juntament amb l'ensenyament del català en èpoques ben difícils. També explica amb força detall la relació amb Joan Coromines i amb Enric Moreu-Rey, els primers col·loquis d'onomàstica, la constitució de la Societat d'Onomàstica, el nomenament com a membre corresponent de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, etc.

Un altre grup de respostes fa evidents la vastitud de coneixements i l'experiència adquirits en més de quaranta anys de dedicació al recull i a l'estudi dels noms propis, especialment del Camp de Tarragona i de les comarques veïnes, zona que coneix perfectament i on ha centrat les seves tasques. Això, però, no ha estat cap obstacle perquè fes alguna incursió escadussera en d'altres zones, i de forma notable, com ho palesa el recull de l'onomàstica de Vilallonga de Ter fet en col·laboració amb mossèn Julià Pascual. Ramon Amigó comenta la relació de l'onomàstica amb d'altres disciplines científiques i en especial amb la història, l'arqueologia, la geografia física i humana, l'antropologia, la lingüística, etc. Exposa la dificultat per trobar col·laboradors en fer un recull de noms propis, dona la seva opinió sobre els problemes d'ordenació d'aquests i l'anotació en un mapa, remarca la necessitat de no córrer en els treballs d'onomàstica, els quals requereixen un bon bagatge de coneixements físics, humans i històrics que han de ser contrastats amb la informació de pri-

mera mà i la documentació antiga. Finalment fa una panoràmica de l'estat actual de la recollida de noms en diversos municipis.

Completa l'entrevista una relació dels treballs més significatius de Ramon Amigó.

* * *

Des d'aquestes ratlles saludem l'aparició de "Sarrià. Revista d'investigació i assaig de la comarca", editada per l'Organisme Autònom Administratiu Local de Cultura Salvà-Pérez Miralles, de Callosa d'en Sarrià (Marina Baixa). Aquesta revista té el propòsit de promoure l'estudi de diversos aspectes de la realitat dels pobles de la comarca de la Marina.

En el número 0, corresponent a la primavera d'enguany, després d'uns mots de presentació redactats pels responsables de la revista, hi apareixen vuit articles que tracten temes ben diferents: recerca toponímica, mossarabismes dubtosos, els parlars locals de la comarca, dades sobre ocells, competència lingüística dels estudiants de secundària, astronomia de les estacions, el convent de caputxins de Callosa i arqueologia romana, tots ells referits, tal com diem abans, a la comarca de la Marina.

Si ens basem en la varietat dels temes que són tractats en aquest número de promoció, podem augurar una continuïtat atractiva de la revista, atractiu que no exclou el rigor acadèmic amb què estan redactats els articles. La llista dels autors (amb l'esment dels seus títols acadèmics) que han col·laborat en aquest número i que consta a les pàgines finals garanteix aquest rigor: doctors i llicenciats la major part d'ells o persones amb una gran experiència sobre els temes que tracten.

Pel que fa als temes onomàstics, propis de la nostra entitat, hem d'esmentar l'article de Pasqual Almiñana Orozco: *Un model de recerca toponímica per a la Marina Baixa*, que ell ha utilitzat en la preparació de la seva tesi doctoral.

Donem, doncs, la benvinguda a la nova revista i li desitgem molt d'èxit i una llarga vida.

ONOMÀSTICA FANTASMA

Fem referència a alguns topònims de difícil localització, com ara La Quinta Forca (amb les seves variants més barroeres La Quinta Punyeta i La Quinta Porra) i Les Quimbambes (cast.), així com també als antropotopònims Can Pistras, Can Seixanta, Can Taps, Cal Déu, Ca l'Afartapobres, Ca la Quica, Can Maitanquis i Can Fanga (tot i que aquest darrer és un secret de domini públic).

V.B.